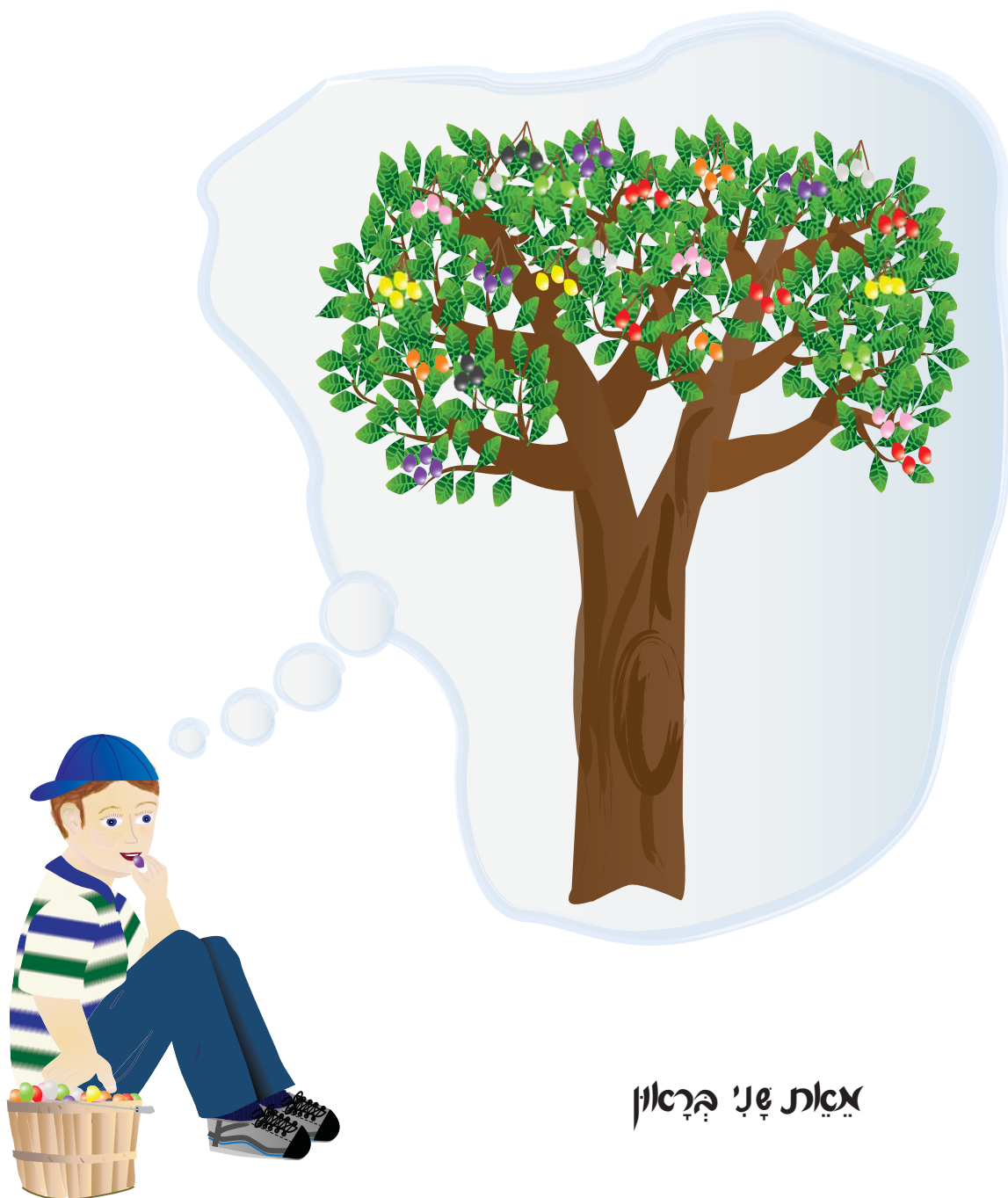

צף אַפּוֹנִי הַיָּיִץ עַל אֵלֵי הָרֵץ

אַיִת שֶׁנִּי בָּרְאוֹן

תנוזה מ'חזרת:

קול קורא מ'ה האון תנוזות ל'במה א'נש'ס ש'ס'צו ל'בך.
ש'ה'ס'פ'ר ה'מ'ק'ל'ט ה'כ'ה א'כן ק'ר'ס צ'ור ו'צ'ד'ס. תנוזה ל'ש'נ'
ב'ר'און, ה'מ'ח'פ'רת ו'ה'מ'א'י'רת ש'ל "צ'ל א'פ'ונ'י ה'ג'ל'י ש'ל א'ל'י
ג'ר'ן", ו'ל'ש'ה'ס ה'ר-ג'ד צ'ל ת'ר'ג'ו'ס ה'ס'פ'ר ל'ע'ה'ר'ית ל'צ'פ'
ק'נ'ה'ס'כ'י צ'ל ה'ה'ג'ה'ה ו'ה'נ'ק'ו'ד ש'ל ה'ט'ק'ס'ט ו'א'י'ל'ת פ'ל'ד'ז'ש'ט'ן
צ'ב'ור ה'ה'ק'ל'צ'ה ו'ה'צ'ר'י'כ'ה ש'ל ה'ט'ק'ס'ט ה'ע'ה'ר'ית ל'מ'א'נ'צ'ה
ב'ר'ז'ל'י ש'ס'י'צ'ה ב'כ'ת'ב'ת ו'ה'ג'ה'ת ה'ט'ק'ס'ט'ס ש'ל ה'ה'ק'צ'מ'ה
ו'ה'נ'ס'פ'ת. ל'מ'ר'ס ש'ט'נ'ה'ר'ט צ'ל ק'ר'א'ת ה'ג'ר'ס'ה ה'ע'ה'ר'ית
ו'ה'א'נ'ג'ל'ית ש'ל ה'ס'פ'ר. ל'ס'ק'וט ק'א'י'ב'ן ש'צ'ר'ק. ו'ה'ק'ל'י'ט א'ת
ה'א'ו'ז'י'ן. ל'י'צ'ק'ה פ'ל'ד'ז'ש'ט'ן צ'ל ה'ר'ק'צ' ה'א'י'נ'ס'ט'ר'ו'מ'נ'ט'ל'י ו'צ'ל
ש'ת'מ'י'ד ה'ה' מ'וכ'ן ל'ת'ר'ס מ'כ'ש'רו'נו ה'מ'ו'ס'י'ק'ל'י. ו'ל'ב'ס'ו'ל, תנוזה
ל'צ"ר ר'ית ג'ר'ן, ה'מ'נ'ה'ל'ת ה'מ'ס'ר'ה ש'ל קול קורא, צ'ל
ה'נ'ה'ל' ה'כ'ו'ל'ל ש'ל ה'פ'ר'ו'ק'ט. ו'ב'מ'ו'ב'ן, א'נ'ח'נו מ'ו'ז'ס ל'ק'ב"ה,
ש'ה'ו'א מ'נ'ח'ה ו'מ'ח'י'ק א'ת צ'ב'ו'ז'ת קול קורא.

עמותת קול קורא
כתובת: רחוב ירושלים 6/2 רמת בית שמש 99090
טלפון: 052-704-2700
www.kolkoreh.org
מייל: info@kolkoreh.org
מספר עמותה: 580-568-384

פֿתח זָהר

אַט־רַת אַרְזֵן "קול קורא" ה'א לַתַּת פֿתֻרונות אַפֿ'פֿ'ס
וִשְׁרִים לִילְזִים וְצִירִים בִּצְלִי דִסְלֶקְזֶה וְלִקְוִיֹּת לִמִּצֶּה
אַחֲרוֹת אַחַד הַשְּׁלֵהִים בִּתְהִלָּה. הוּא פֿתוּחַ טוֹחַ שֶׁל
אַשְׁכְּלֵהִים הַקָּרוֹי "הַסְפֵּרֶה הַמִּקְלֶטֶת שֶׁל קול קורא", בִּצִּי
לִסְיֵעַ לִילְזִים הַמִּתְמוּזְזִים לִהְיוֹת מִחוּץ הַקָּרֵאָה.

לִילְזִים בִּצְלִי לִקְוִיֹּת לִמִּצֶּה, קָרֵאָה ה'א לַעֲתִים אֲתָר
אַפֿ'רֶה. אַכְּלֶקֶס לִהְבֵּנֶת טֶקֶסֶט כְּתוּב מוֹיֵז מִהֶם לִהְיוֹת
מִהַקָּרֵאָה צִנָּה. בִּצְמִצְוֹת הַנֶּגֶשֶׁת סְפֹרִים וְטֶקֶסֶטִים
בְּפֹרֶמֶט שְׂמִיעָה, אָנוּ מְסִירִים אֶת אֲחִסּוֹס הַפֿעֻלָּה
הַזִּכְרוֹתִי וְאַפֿ'שֵׁרִים לָהֶם "לִקְרֵא" אֶל יִצִּי הַקֶּשֶׁה.

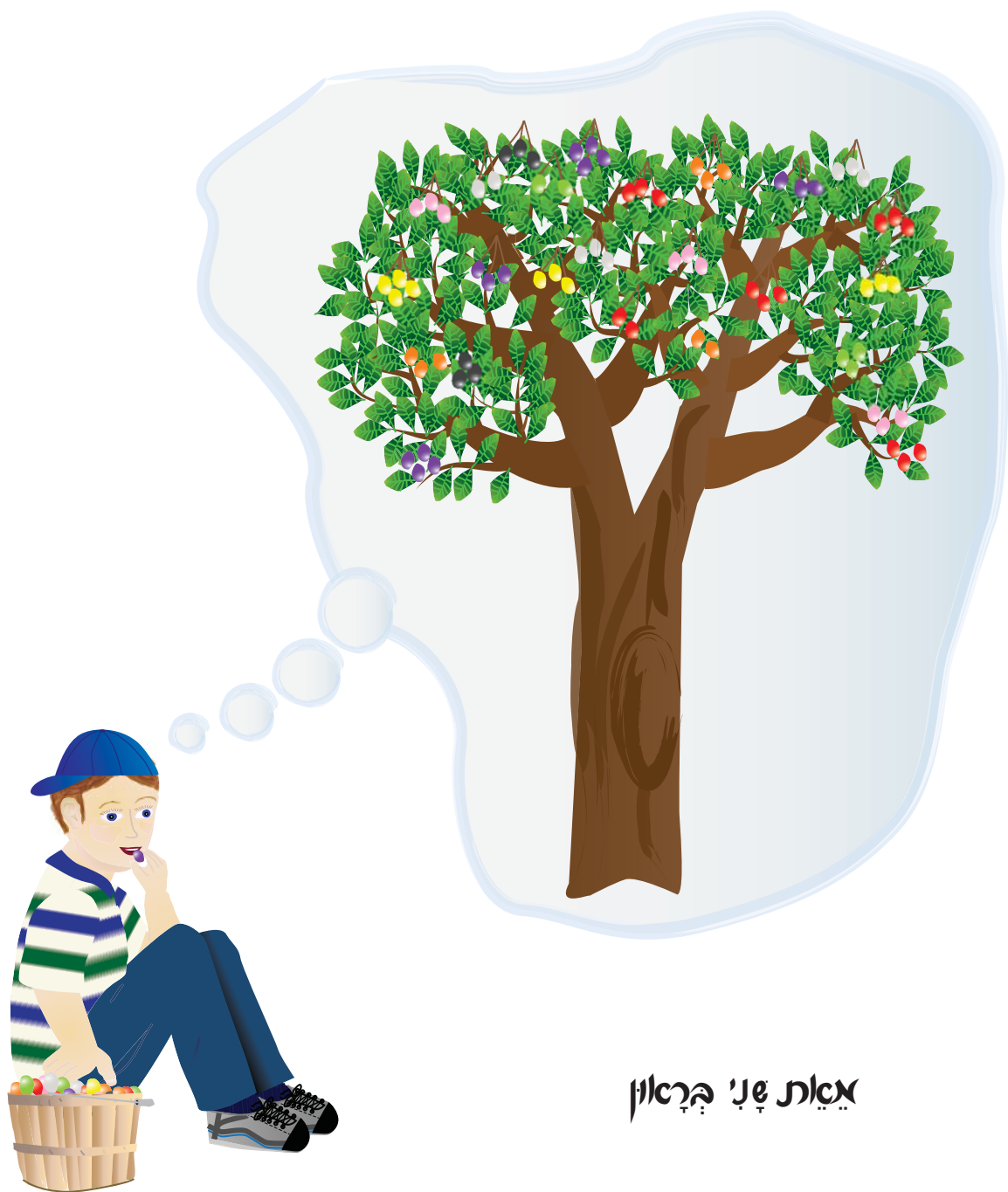
הַסְפֵּרִים הַמִּקְלֶטֶס הַכִּי־מִים בִּרְבֵּם אֵינֶם מִתְּאַמִּים לִילְזִים
בְּנֹרִים יוֹתֵר, וְאַצֵּט מֵאֹד מִהֶם לְגִישִׁים בִּשְׁפָה הַצְּהָרִית
אַט־רַתֵּנוּ ה'א לִילְזֹר מִגֵּן שֶׁל סְפֹרִים מִקְלֶטֶס בִּצְהָרִית
וְבִאֲנִלְעִית גַּם-יַחַד לִילְזִים וְהִי נִצֵּה. סְפֹרִים אֵלֶּי יֶצְהָרִי
מְסִירִים רִלְוִטִיִּים זָרֶה דְּמִיֹּת וְצִנָּהִים, וְאַפֿ'שֵׁרוּ לִילְזִים
הַמִּתְמוּזְזִים אֶם דִּסְלֶקְזֶה אֹן אֶם לִקְוִיֹּת לִמִּצֶּה הַקֶּשֶׁרוֹת
בִּשְׁפָה לִהְבֵּנֶת אֲתָם. הוּא זִמְנִית נֶבֶן אֲקוֹרוֹת שְׂמֵעַ
לִמִּצְיִים שִׁנְיָשׁוּ לִילְזִים אֶת הַחֲמֵר הַלְמוּזִי בִּצְרֶה. הַקֶּלֶה
בְּיוֹתֵר לִקְלֶטֶה צִהָרִם.

וְהַנִּמָּה זֶה, אָנוּ נִרְבָּעִים לִהְבֵּנֶה אֶת הַסְפֵּר הַמִּקְלֶט הַרְאֵנוּ
בְּסְפֵרִית קול קורא, "צִי אֲפֹדִי הַגִּלִּי שֶׁל אֵלֶּי גֵּרֵן", מִיֵּאת
שֶׁנִּי בִּרְאִיוֹ. הַסְפֵּר, הַמִּצֵּד לִילְזִים בִּגְלִילֵי 4-9, מְסִפֵּר

אֶת סִפּוּרוֹ שֶׁל אֱלֹהִי, יִלְדֹּד אֶם דִּסְלֶקְכֶּיָּהּ, בְּצֵל דְּמִיּוֹן יִצְרָתִי
וּבְשֶׁרוֹן לְהַמְצָאוֹת אֱלֹהִי נֶגֶשׁ לְהִצֵּץ בְּהַאֲפֵן יְחִוֵּד אֶת הַמִּטְלֵה
שֶׁבְּהֵל בְּשִׁמּוֹר מִצָּעִם, אֵל-עַל-פִּי שְׁמִשְׁפָּחָתוֹ לְאֵל מוֹשֶׁה
שִׁיִּצְלִיחַ אֶל הַנְּחִישׁוֹת הַצִּקְשׁוֹת וְהַיִּצְרָתִיּוֹת שֶׁל אֱלֹהִי
מִחֲזִיקוֹת מִצָּמֵד וּמִוִּהְלֹת לְתוֹצְאוֹת שְׁעֵם אֱלֹהִי וְעַם מִשְׁפָּחָתוֹ
לְאֵל צִפּוֹ לְהֵן.

הַסִּפּוּר הַנִּפְלֵא הַזֶּה מְלַמֵּד קוֹרְאִים צִיּוֹרִים לְהַבְאִין
בְּצִצָּמָם וּלְעֵלוֹת הַתְּמַצָּה. הַסִּיף מְרַאֶה שְׁלֵמֹת שְׁלֵא הַכֵּל
בְּחַיִּים מִתְרַחֵשׁ לְפִי הַתְּכַנְיּוֹת שְׁלֵמָה, הַתוֹצְאוֹת אֲצִין יְבוֹלוֹת
לְהַיּוֹת נִיבְדָּרוֹת לְהוֹרִים וְלִמּוֹרִים, סִפּוּר זֶה מְזַכֵּר שְׁלֵמֹת
שֶׁהַיִּלְד אֱלֹהִי אֵינוֹ שׁוֹלֵט בְּיְבוֹלוֹת הַסִּפְּצִיּוֹת לְהֵן קוֹיָנוּ,
הַבְּשָׁרוֹת שְׁלֵמוֹ/שְׁלֵה יְבוֹלִים לְהוֹפֵץ בְּצָרְכֵם שְׁלֵא צִפּוֹנוּ.
לְפָעַמִּים "שׁוֹנֶה" הוּא אֶפְלֹ טוֹב יוֹתֵר מִכֵּס שְׁתַּכְנֵנוּ.

צף אפוני פֿעל'ע שפּע אַל'ע אָרן

איאט שׂנ׳ אָראָן

לְכָל הַיְיִי"ם שְׁפָרוּם בְּזִכָּרְסָאָהֶם, לְמִנּוּת כָּל
הַמְּשֻׁלָּם, אֶם הִיא סְלֵמִית הַתְּמִידָה וְאִם יְצִרְתִּיּוֹת...

הַקְצָאָה

הַחֲפֵשֶׁת הַכִּיָּל, הַעֲצָה זֹנָה מִרָם עָרֵן לְהַקְוֹ
מֵאֲרִצֹּת הַהָרִית הִיא הַבִּיָּאָה אֶתְּהָ שִׁקִּית מֵלֵאָה סִבְרִיּוֹת
זִבְחֹנִיּוֹת

”יֵאָהֶה סִבְרִיּוֹת עֲלֵי,“ הִיא אֶמְרָה. ”הַבִּיָּאָה קֹרְאִים
לָהֶן אֶפְסֹנִי עֲלֵי, אֹן Jellybeans הַגִּלְלֵה הַצֹּרֶה שֶׁלָּהֶן
שֶׁמֶלְכִירָה עֲרֵרִי אֶפְסֹנָה אֹן שְׁעֻצִית.”
הִיא חֲלֻקָּה לְיִלְדִים מֵצֵט מֵן הַסִּבְרִיּוֹת וְאֶת הַשִּׁקִּית
הַנִּיחָה בְּאֶרֶץ הַמִּתְנָסִים שְׁבִמְטָה.

פֿירקן

אֵלֵינוּ אֶרְוֶה יְהוָה יִשְׁכֵּן רַחֲמֵינוּ.

၎င်းတို့သည် နေပြည်တော်၊ ရန်ကုန်၊ မန္တလေး၊ ဟင်္သာတ၊ နေပြည်တော်၊ ရန်ကုန်၊ မန္တလေး၊ ဟင်္သာတ၊

לְהַפֵּיכָה לַמִּצְוָה אֶת הַמִּצְוָה.

הוּא הָיָה מֵאֵל טוֹב בְּתִקְוָן חֲפִצִּים בְּהִתְּ כִּמּוֹ מֵשֶׁ

הַמֶּלֶךְ בְּשִׁלְחָן הַכֶּתֹּבֶה שְׁלֵכָה נִסְעָה וְהַכֹּסֶל הַאֲתִנְנִי

בְּחֻזַּר הַכֹּאֲבֵל. הִי'תָה לִּי הַנֶּחֱמַת בְּלִים מִ'חֲזַת מֵלְכָה לְבָב

הַכֶּלֶס הַזֶּה עָלֵינוּ מְשֻׁלָּם, מִלְּפָנֵי הַמֶּלֶךְ הַמְּשֻׁלָּם, וְהַזֶּה עָלֵינוּ מְשֻׁלָּם.

ה'א הכ'לה גס כמ'ה דג'ר'ס ל'א ר'ג'ל'ס: ס'ל'ל'ס ש'ל חו'ט'
 ת'ל, נ'ת'כ'ס, חו'ט' ח'מ'ל י'ש'נ'ס, פ'סות ש'ל א'ר'יח'ס ש'בור'ס
 ו'רו'טאות מ'ת'בת

כ'ש'ל'א ה'ה ד'ג'ר ל'ת'נ'ן ב'ב'ת א'ל' שו'ט ב'ש'כונ'ה
 ב'ח'פ'ש א'חר פ'סות א'ל ו'ד'ג'ר'ס שו'נ'ס ומ'ש'נ'ס ש'יז'ל ל'הו'ס'ל
 ל'ת'בת ה'כ'ל'ס ש'ל'נ' א'ל ה'ה נ'ש ל'א'ב'ו'ד'ה, ו'הו'ק' כ'ל מ'י'
 ה'מ'צאות מ'צ'נ'נות

פ'צ'ס א'חת ב'ק'ה מ'כונ'ת-מ'טוס צ'צ'צ'ו'צ', א'ס ג'ל'ג'ל'ס
 ו'כ'פ'ס'ס. ב'פ'צ'ס א'ח'רת ה'ו'א ב'ק'ה כ'פ'סת א'ס מ'נ'צ'ול מ'י'ח'ד
 ו'ת'ח'ת'ת נ'ס'ת'רת ה'מ'צ'פ'ס ב'ח'ד'רו ה'ו' א'מו'ס'ס ב'כ'ל
 ה'צ'ב'ודות ש'י'צ'ה. א'מו' ח'מ'י'צ א'מ'רה ב'צ'חוק ש'י'ה'ה א'ל'ה'ס
 ל'א'ב'ר ל'ד'ר'ה ג'ד'ל'ה 'ו'ת'ר, ב'י' ש'י'ז'ל'ו ל'א'ח'סן ב'ו א'ת כ'ל
 ה'ה'מ'צאות

אֱלֹהֵי רָצָה לְעֵלֹת אֶת כָּל הַיּוֹם בְּהִיטָה בְּהִיטָה דְּהִיטָה
 בְּמִקּוֹם לְעֵלֹת לְהִיטָה הִיטָה. אֱלֹהֵי לְעֵלֹת אֶת בְּהִיטָה
 הִיטָה. הִיטָה בְּהִיטָה לְעֵלֹת לְעֵלֹת לְעֵלֹת לְעֵלֹת לְעֵלֹת לְעֵלֹת
 מְחִיטָה מְחִיטָה. הִיטָה כָּל כָּל קָשָׁה לְהִיטָה בְּהִיטָה שְׁהִיטָה
 אֶמֶר לְעֵלֹת בְּמִקּוֹם לְעֵלֹת לְעֵלֹת לְעֵלֹת לְעֵלֹת לְעֵלֹת לְעֵלֹת
 בְּשֵׁכָה הִיטָה אֶמֶר בְּהִיטָה אֶת בְּהִיטָה, אֱלֹהֵי הִיטָה
 מְחִיטָה רָצָה לְעֵלֹת הִיטָה שְׁלֹם וְכֵן הִיטָה, אֶת הִיטָה, הִיטָה
 לְעֵלֹת אֶת שְׁלֹם הִיטָה, וְכֵן הִיטָה בְּהִיטָה לְעֵלֹת לְעֵלֹת לְעֵלֹת לְעֵלֹת לְעֵלֹת לְעֵלֹת
 אֱלֹהֵי רָצָה מְחִיטָה לְעֵלֹת בְּהִיטָה הִיטָה, וְכֵן הִיטָה כָּל
 כָּל, הִיטָה מְחִיטָה לְעֵלֹת לְעֵלֹת לְעֵלֹת לְעֵלֹת לְעֵלֹת לְעֵלֹת
 שְׁלֹם מְחִיטָה הִיטָה בְּהִיטָה הִיטָה לְעֵלֹת לְעֵלֹת לְעֵלֹת לְעֵלֹת לְעֵלֹת לְעֵלֹת
 וְכֵן הִיטָה לְעֵלֹת מְחִיטָה לְעֵלֹת אֶת הִיטָה שְׁלֹם הִיטָה אֶת הִיטָה
 לְעֵלֹת, הִיטָה מְחִיטָה שְׁלֹם וְכֵן הִיטָה, אֶת הִיטָה, הִיטָה
 וְכֵן הִיטָה לְעֵלֹת לְעֵלֹת לְעֵלֹת לְעֵלֹת לְעֵלֹת לְעֵלֹת

מהשאר את תוכן ההמצאות בהחלטות של.

אלי' לא אהב את בית הספר

שעיר' הַבִּית לֹא שָׁפְרוּ אֶת הַמִּצֵּה. הִכָּה 'וּס אֲמָר
הַשָּׂמֶה אֹתוֹ לְהַכִּין אֶת שְׂעִיר הַבִּית לְפָנָיו שְׂזִיבֵל לְצִיָּאת
לְשִׁמְחָה.

”אָנִי לֹא יָבוֹל לַעֲשׂוֹת אֶת שְׂעִיר הַבִּית” הַתְּלוּמָה אֵלֵּי.
”אֵין הִכָּה שׁוֹס הַעֲיִן!”

אֲמָר שְׁלוֹ הַצִּיָּה לַעֲזֹר וְלִמְצֹא אֶת הַהֲעִין הַיָּחִיד. ”לֹא
וְנִצָּה מָה אֶתְּהָ צָרָה. לַעֲשׂוֹת קִצָּס כָּל, קָרָא אֶת
הַהֲוֹרָאוֹת.”

אֵלֵּי הַתְּמַתִּיל הַכִּסִּי. לְהַסִּיל הוּא פֶּלֶט, ” אֲמָר, אָנִי
לֹא יָבוֹל.”

”אֶתְּהָ לֹא יָבוֹל מָה?” שְׁעָלָה בְּהִרְתָּ גִרְיָן.
”אָנִי לֹא יָבוֹל לְקָרָא אֶת הַמִּשָּׁס הַיָּהֳהָ.” וְאֵלֵּי הַנִּיחַ
אֶת רֹאשׁוֹ בֵּין יָדָיו וְהִכָּה.

אֲמָר חֲמִיקָה אֹתוֹ, וְהַבִּטָּה הַעֲיִנִּי. ”אֵלֵּי, אָנִי וְנִצָּת

שְׁהִתְצַלְתָּ מֵאֵלֶיךָ לְהַצִּילֵנוּ בְּהִי'ת הַיָּסָדִי. אֲנִי מוֹשְׁקֶת שְׁהֵ'צ

הַכֶּמֶן לְגִסּוֹת מֵשֶׁהוּ שׁוּקָה, וְלִמְצָא לָךְ אֶזְרָה."

פֶּרֶק ה'

בְּהִרְגֵל עָרֵן לְקַחְהָ אֶת אֱלֹהֵי לְמַרְכָּב קַרְאָה מִיָּחֵד, וְשָׁם
הִסְבִּירוּ לּוֹ שֶׁיֵּשׁ לּוֹ מַשְׁהוּ בְּשֵׁם דְּיִסְלֶקְנָהּ. בְּלִמְדָה, הוּא חָכֵם,
אֲבֵל הַמֶּחֱשֵׁב עָלָיו צוּרֵד אַחֲרֵת מִמְחֹת שֶׁ לְיָדָיו שְׂאִין לָהֶם
דְּיִסְלֶקְנָהּ. זֶה הַצֹּרֵר שֶׁהֵפֵק אֹתוֹ לְיִצְרָתוֹ וּמִכָּשֶׁר כֵּל כָּבֵד.
בְּהַמְצָאוֹת אֲבֵל עַם הַקִּשָּׁה אֶלָּא לְהַבִּין אֵיךְ אֹתוֹתֵינוּ
הוֹפְכוֹת לְמַלְאִים.

אֱלֹהֵי הַלֵּב לְמַרְכָּב אַחֲרֵי הַלְמָדָיו מְסֹפֵר פְּצָמִים
בְּשִׁבְעָה. הַמְצָרִיכִים בְּמַרְכָּב לְמַדּוֹ אֹתוֹ דְּרָכִים חֲדָשׁוֹת שֶׁיִּזְכֹּר
לְמַדּוֹ בְּעֶצְמוֹ, וְהִרְאָה לּוֹ כֵּל מִיָּד תַּבְּסִיסִים שֶׁצִּירוּ לּוֹ לְהַבִּין
אֶת הַמַּלְאִים. הוּא הַתְּבַלֵּאן בְּקַרְאָה בְּבִית כֵּל 'וּם.

בַּמִּצְוָה רָחֵם, וְעַם אֲדוֹמֵי רָחֵם מִהֲרֹי"ו וּמִהֲמוֹרִים, כְּצֹהַר כְּמֶה

זֶמַן גָּלוּהַ אֵלֶּי שְׁהוּא בְּצִמְצֻמֵּי מִסְעָל לְקִרְאָה!

אַבְרָהָם, שְׁלֵמֶן הַכְּתִיבָה שְׁלֹו בְּהִי'ת הַסֵּפֶר אֲצִי'ן לְכֹא הָיָה

נֹחַ, וְהוּא אֲצִי'ן לְכֹא שְׁלֵמֶן לְעֶבֶד קֶשֶׁה, אֲבֵל הוּא כְּבָר לְכֹא פְחִיז

שְׁיִקְרָאוּ לֹו לְעֶבֶד עַל שְׂעִלֹוֹת אֲצִי'ן הָיָה בְּהִי'ת הַסֵּפֶר זְהָרִים

שְׂעִיבָה 'וְתֵר מִמֶּהרִים, כְּמֹאֵן. הוּא אֲבֵל מִאֹד אֵת שְׂעִיר

הַמִּצְוָה שֶׁל מֵר סִילְעִי'רָמָן, בְּהֵס לְמֵד אֵי'ק. אֲנֵיז הַצֹּלֵם

סִיבָה'וּ.

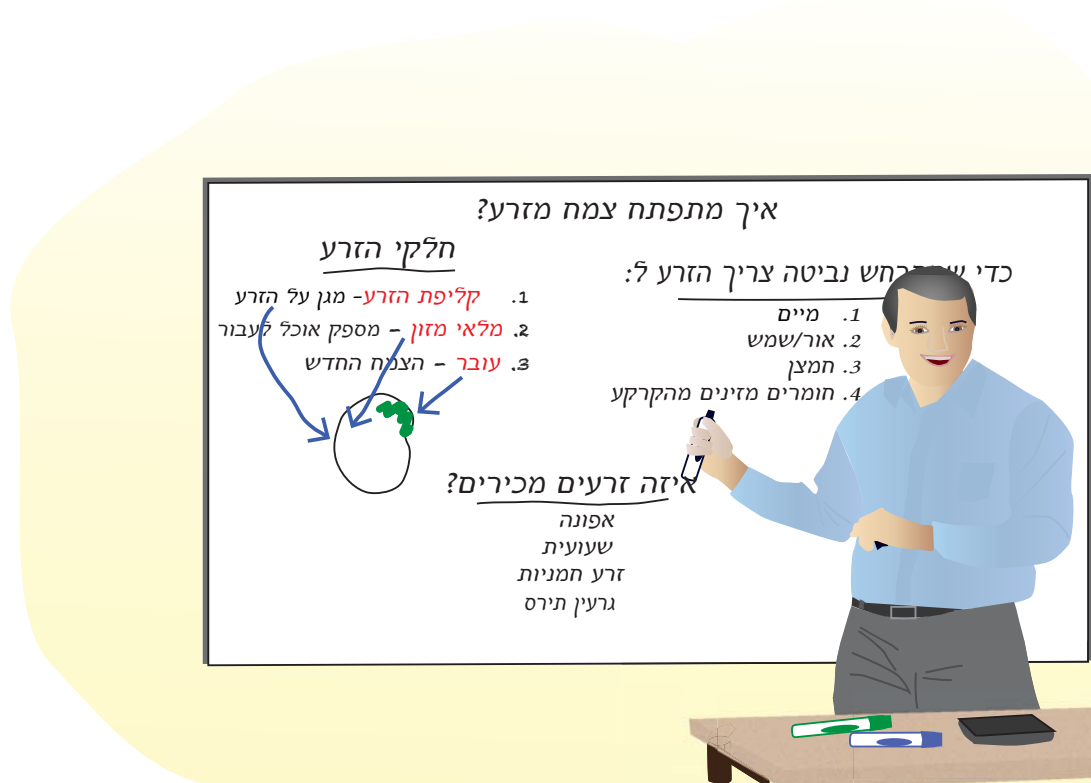
'וּס אֲחִיז, לְמֵד מֵר סִילְעִי'רָמָן אֵת הַכְּתִיבָה עַל אֹפֶן

הַבְּזִי'לָה שֶׁל צִמְחִים. הֵס זָנוּ בְּמִחְזֹר הַחֲיִים שֶׁל

הַצִּמְחִים-אֵי'ק. זָרָעִים הוֹפְכִים לְצִמְחִים שְׂמֵעִזִּים זָרָעִים

נוֹסְפִים. הֵס לְמֵדוּ אֵת שְׁמוֹת חֵלֶק' הַצִּמְח הַשּׁוֹנִים, וְזִירוּ

אוֹתָם בְּמִחְבָּרוֹת שְׁלֵמֶם.

איר ס'לעבאן לעאז און הכנה אל אופן העדלה של צמחים

לשעור הבית נתן איר ס'לעבאן אבונה מ'חצת: אל
 כל תלמיד לערע זרע, גרע און אופן, הבית ולצפות בו
 כיצד הוא גדל. בעוד במה חצשים, כל ילד ידוע לבית מה
 קרה. אולי חשב אל סוגים שונים של גרענים ואפונים, ונזכר

בְּשֵׁקֶת הַסֶּכֶר־וְזֹת שְׂבָעָרֹן הַמִּטָּח וּבַיָּם הַמֵּיחָד שְׁעָה. הוּא

၂.၃.၁၂ နှစ်စဉ် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ

פֿירק ז

בֿשְׂכֵאלֵי הַגֹּיִם הַבְּיָתָה מִבֵּית הַסֵּפֶר, הוּא רָץ לַמַּטְבֵּחַ

וְשָׁלַף אֶת שִׁקְרֵי אֶפֶסוֹי, הַגֹּיִם מִהַכָּאוֹן.

”שָׁלוֹם, אֵלֵי,“ אָמְרָה אִמּוֹ. ”יֵאָכֵל הָיָה הַיּוֹם שְׁלֵמָה?”

קִבְּלֵתֶם שְׂעוּרֵי בֵּית?”

”הָיָה בְּסִדֵּר, אִמּוֹ. אָנִי הוֹלֵךְ לַעֲשׂוֹת

אֶת שְׂעוּרֵי הַבֵּית מֵאֵשׁ עֲכָשׁוֹ,“ אָמַר אֵלֵי,

מִרְסָא אֶת הַשִּׁקְרֵי לַעֲוִהָה.

”מִמַּתִּי אוֹכְלִים אֶפֶסוֹי, עֵלֵי לְשַׂעוּרֵי בֵּית?” שְׂכֵאלָה גְּבַרְתִּי

זָרִין.

”הוּא, לֵאמֹה אֵלֵי לֵאמֹה לְעֹבְדֵיכֶה,“ זָחֵק אֵלֵי. ”אָנִי עוֹמֵד

לְשַׂעוּרֵי אוֹרְתָם בְּדִי לְעֻצֵּץ יֵלֵךְ אֶפֶסוֹי, עֵלֵי לְשַׂעוּרֵי הַבֵּית שֶׁל מִרְסָא

סִילְבֵּרמָן.”

אָמאָן נִסְתָּרָה לְהַסְתִּיר חַיִּיךָ. "אָה, אֵלֵּי, אֲתָה לָמָּה יָבוֹלֶה

לְשִׁמְתֵּךְ אֵל שֶׁ אֶפְסוּיָי גָּ'לִי. סִבְרִיּוֹת לָמָּה גִּזְלוֹת אֵל אֲצִיכִּי.".

"טוב, אֵלֵּי רַב הַיִּלְדִּים לָמָּה יָבוֹלֵם. אֲבָל לְיִלְדִּים אֵם

ז'סִּלְקִיָּה, בָּמוֹנִי, יֵשׁ זָרָכִים יִצְרָתִיּוֹת לְאַשׁוֹת זָהָרִים," קָבֵא

אֵלֵּי, בָּעוֹזוֹ אֶחָד בְּתִבַּת הַבֵּלִים שֶׁלֹּא אֶחָד אֲצִיכִּי

אֶתְבְּאִימִם.

"אֵלֵּי, חַיִּה...". אֲבָל לְפָנַי שְׂעָפָת גֶּרֶן הַסִּפְקָה לְסִיִּם

אֶת הַמִּשְׁפָּט, אֵלֵּי בָּהָר רָץ לְגִנָּה אֵם אֶת חֲסִידָה וְשִׁקִּית

אֶפְסוּיָי הַגָּ'לִי.

אֵלֵּי חֲסִיד בּוֹר קָטָן בְּחִלְקֵי מוֹאָר שֶׁל הַחֲצִיר. הוּא הַנִּיחַ

בְּאַצְדֵּינֹת חֶפֶן אֶפְסוּיָי גָּ'לִי בְּתַחֲמִית הַבּוֹר. הוּא הַחֲלִט

לְזָרָא סִבְרִיָּה אֶחָת אֲבָל צֶבֶע-חוּץ מִהַלְבָּנוֹת ב' בֵּן ה'ו

אַשְׁמָמוֹת אִנִּי. הוּא אָרַס בְּהִירֹת אָפֶר אֵצֶל הַסְּכָרִיּוֹת.

לִּהְיֶה אֶתְחוּשֶׁת הַאֲזָמָה בֵּין אֲזִבָּחוֹתַי.

יֵאלֵי שְׂתֵל סְכָרִיהָ אֶחָת אֶכֶל צֶבֶעַ, חוּץ אֶהֱלָנוֹת.

אֶבִּין שָׂפָה אֶמַצ לִהְיֹת אֵל אֶיֶחָד אֶאֱוֹז, הֶחֱלֵט יֵאלֵי

שְׁהוּא זָקוּק לְמַשְׁהוּ מִיחַד מְאֹד שֶׁיֵּצֵר לּוֹ לְצִמְתוֹ הַשְׂקָה
בְּמִסְ רְגִילִים לְכֹסֶקֶת אֹתוֹ. אֵל הוּא חֲזָר אֵל תּוֹב.
הַבֵּית וְהַבֵּן לְיִמּוּצָה. אֹתָהּ הוּא רוֹקֵן לְתוֹב. הַמַּשְׁעֵב. שֶׁל
אִמּוֹ, וְהַשְׁמַע בּוֹ בְּזֵי "לְהַשְׁקוֹת" אֶת הָעֵץ שֶׁלּוֹ.

אֵלֵי הַתַּיִשׁ בְּנוֹחוֹת צֵל הַצֵּשׂ וְצִפּה אֵי. הָעֵץ שֶׁלּוֹ
בְּצֵל.

"צֵל מֶה אֹתָהּ מִסְתַּבֵּל, אֵלֵי?" שָׁאֵלָה בְּאִמּוֹתָהּ הַקְטָנָה,
רִיק.

"עֵץ אֶפְסוֹי הַעֵלִי שֶׁלִּי. שְׁתַּלְתִּי אֹתוֹ בְּהֶבֶל בֵּית
הַסֵּפֶר," הִסְבִּיר אֵלֵי.

"אֹתָהּ צוּחֵק, נָבוֹן?" שָׁאֵלָה רִיק. "אֶפְסוֹי עֵלִי לְכֹסֶקֶת
בְּצִלּוֹת צֵל צִיִּם. אֹתָהּ לְכֹסֶקֶת לְעֵת הַצֵּשׂ אֶפְסוֹי עֵלִי!"

אלו' רק ח"כ. והמשיך להתבונן.

ב'וס המחרת בפעולה השקה את היצ' שלו, אחיו ז'ו

חלל על פניו הרכבה על אופניים.

"מה אתה עושה?" הוא שאל.

"משקה את יל אפוני הע'לי שלי," אנה אלו'.

"חח, חח! אל תגבר שטיות אפוני ע'לי ללא גזירות על

עצ'ס. אין כזה דבר יל אפוני ע'לי!"

"עוד נראה." ואלו' המשיך להשקות את היצ' שלו

בל'מולדה.

“יֵאָן בָּכָה זָבָר יָלַף אָפוּרִי גִילִי”

כֵּל הַקָּר לִפְנֵי הַלְמוּזִים, הַזֶּק אֵלֵי אֶת הַיָּל שֶׁלֹּ
וְהַשְׂקָה אֹתוֹ. הוּא אָפֵלֵו זֶשֶׁן אֹתוֹ הַפִּירוּרִים מִהַצִּיּוֹת
שְׂאֵמוֹ נִתְּנָה לֹו הַשְׂבוֹצַ שְׂעָה־ר. (הוּא יָצָא שְׂהִ'א הַנְּשִׂמָח צֵל

דָּבָר שְׂרוּקָן אֹתָם מִהֲלִקוּט). הַמְּחֵרֶת מִצָּצִים הוּא רֶשֶׁם
הַלְהִירוֹת הַטּוֹר אֶחָד כֹּל דָּבָר שֶׁצֶשֶׁה הַכֹּל 'וּס. הַטּוֹר הַשֵּׁנִי
הוּא רֶשֶׁם כֹּל שֵׁנִי שְׂרָאוֹ הַיֵּל.

"מָה יֵשׁ לָךְ שָׁם, אֵלֵי?" עָלָה אֹתוֹ אָלֵה'ו 'וּס אֶחָד
הַשִּׁיטָא לְעֶבְרִית.

"רַב יֵשׁ אֶפְסוֹי הַעֲלֵי שֵׁלִי. זֶה עֶבְרִית לְהִיטֵר."
"אָלֵה אֵלֵי, אֶפְסוֹי עֲלֵי לְעֶבְרִית עֲלֵי צִצִּים!" מָה מֵר

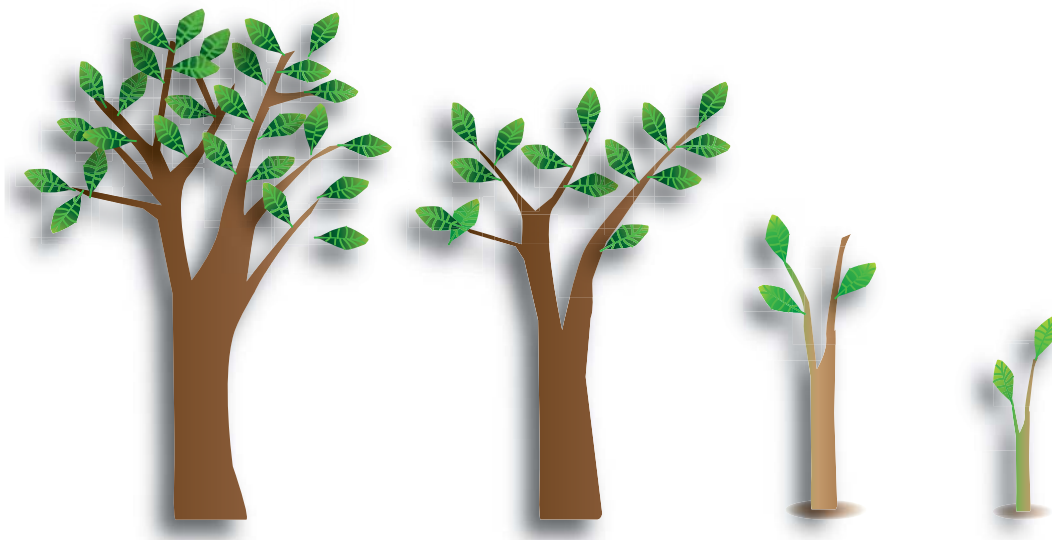
עָרִי.

"זֶה מָה שֶׁכֶּלֶם חוֹשֶׁה'ס, אָמַר אֵלֵי, "אָלֵה הַיֵּל שֵׁלִי
שֹׁנֶה".

פֿאַרן 3

וְהָיָה עֵץ הַיָּחַד לְצִמְחָת.

אִלּוּ' צִדְדֵי הַיָּחַד יִצְדָּק 'וְהָיָה... וְהָיָה... וְהָיָה 'וְהָיָה!

הָיָה עֵץ הַיָּחַד 'וְהָיָה... וְהָיָה... וְהָיָה 'וְהָיָה!

אִלּוּ' צִדְדֵי שְׂדֵה הַיָּחַד יִצְדָּק 'וְהָיָה עֵץ הַיָּחַד.

אִם הָיָה עֵץ הַיָּחַד יִצְדָּק 'וְהָיָה עֵץ הַיָּחַד יִצְדָּק 'וְהָיָה עֵץ הַיָּחַד.

הָיָה עֵץ הַיָּחַד יִצְדָּק 'וְהָיָה עֵץ הַיָּחַד יִצְדָּק 'וְהָיָה עֵץ הַיָּחַד.

שְׂדֵה הַיָּחַד-אִם הָיָה עֵץ הַיָּחַד יִצְדָּק 'וְהָיָה עֵץ הַיָּחַד!

אָז אַלץ האַרץ אַרץ אַרץ אַרץ אַרץ
 אַרץ אַרץ אַרץ אַרץ אַרץ אַרץ אַרץ אַרץ
 אַרץ אַרץ אַרץ אַרץ אַרץ אַרץ אַרץ אַרץ

אַרץ אַרץ אַרץ אַרץ אַרץ אַרץ אַרץ אַרץ
 אַרץ אַרץ אַרץ אַרץ אַרץ אַרץ אַרץ אַרץ
 אַרץ אַרץ אַרץ אַרץ אַרץ אַרץ אַרץ אַרץ
 אַרץ אַרץ אַרץ אַרץ אַרץ אַרץ אַרץ אַרץ

וַיַּחְתְּלֵהּ יִצְחָק וַתֵּרֶת עֲרֻזָּה אֶת עֲבֵהָ אֶל עֶלְזָה הָיִל וְאֵל

הַתְּשֵׁבָה מִתְחַתְּנוֹ מְגֻרָתָה

לְעֵלִי הָיָה רִצְיוֹן. הוּא הִשְׁתַּמֵּשׂ בְּפִסּוֹתַי אֶל וַיַּחְתְּכוֹת

חֶמֶל מִהָאֵוִם שֶׁלֹּא וְהָיָה לְנִצְנָה שְׂאוֹתָהּ תִּלָּהּ אֶל הָעֲנִי

הַחֲזֵק בְּיוֹתֵר בְּיָדָיו. רִיק' בָּהֶם לְרִאוֹת מֶה הוּא עוֹשֶׂה.

בְּשָׂרָתָהּ אֶת הַנִּצְנָה, הִיא הַתְּשֵׁבָה כָּל-כָּךְ. אֵל

שֶׁהַתְּחַנּוּהָ לְגִסּוֹת אוֹתָהּ.

"כִּמּוֹבֵן, חִיָּה, אֵלִי. "הַכִּנְתִּי אוֹתָהּ בְּמִיחָד בְּשֵׁלִי,

כִּי שָׂם אֶת תְּכֵלֶתִי לְהַנּוֹת מִיָּד אֶפְסוֹי הַעֲלִי שֶׁלִּי."

"תַּנְזָה, אֵלִי, אֶתָּה יָם הָיִל שְׁלֵב, הֵב' טוֹבִים

בְּעוֹלָם!" וְרִיק' הַתְּנַצְנָה עֲבוּר-עֲבוּר, אֵל שְׂקִנְיוֹת לְעֵלִי

לְעֵלִי בְּעוֹלָם.

אלהי הבהמין במשהו דב'ק מטפיל מן הייל. הוא תבא
 יתג בפעל וצעה בו חר, ואל חמר אלהו צנורית נוזל צהה
 זלע מן החר צרק הצנורית שרל אפוני-ע'לי! הוא יהא
 בקבוק י'ק מן המטבח והנ'ח אונתו מתחת לצנורית ב'י'
 לפאסיל את טעות השרל.

ב'צ'וק אל אבר שם צ'נ', אדס ומ'צ אומר רב'בת
 אופניס ארבה. "רוצה לשנות?" שאל אלהי, והש'ט לו את
 הבקבוק. "ב'צ'וק מזגת את זה יאלץ אפוני הי'לי".
 צ'נ' לעס לע'מה ארבה מהבקבוק. "זה טוב. זה
 באמת בא מהייל ש'ק? אלהי יש לזה טעם ב'צ'וק כמו ש'
 למ'נצה!" צ'נ' בהחלט התרשם.

פֿירק 10

יוס אַומד, בֿעשאל'י הַלֵּב, לֵבֶזֶק אָה שְׁלוֹם הַיֵּל וְלֵבֶקֶר
אָת הַצִּוּרִים, אָת הַסִּלְבֵּי וְאָת הַחֲתוּלָה, הוּא רָאָה בְּמֶה
זֶהָרִים צִהֲצוּיִים מִצִּזִּים מֵהֵן הַצִּלִּים. סוּל כֵּל סוּל! הוּא
חֲשֶׁה, בְּהַתְרַשּׁוֹת זֹאקֶרֶת

אַלֵּל בִּשְׁהִסְתִּיבֵל מִקְרוֹה, הוּא רָאָה שְׂעִילָה לֵאל אַפּוּי
עִלִּי:

הָיוּ אֵלֶּה פְּרִיחוֹת קִטְנוֹת וְהַצִּוּ אֵלֶּי מִתְּבֹנִי, בֵּן צִמְחוֹ
וְעָצְלוּ וְהִפְכוּ לַפְּרִיחִים הַיֵּפִים הַיֵּפִים בְּיוֹתֵר שְׂרָאָה א' – עֵצִים. יֵם
הָיוּ בְּכֵל מִי צִהֲצִים בְּהִפְקִים, בְּצִיּוֹן בָּמוֹ אַפּוּי הַיֵּל
שְׂרָא: אָזִים, יֵרֶק, יֵרֶז, בְּתַם, סִגֵּל וְצִהֵה. לֵאל הָיוּ שָׁם
פְּרִיחִים לֵבֶנִים, בְּמֵהֵן, בִּי הוּא לֵאל זֶרֶע סִבְרִיּוֹת לֵבֶנוֹת

אלו טפס על העץ וקטל באה אהפזח'ס. האא, הס

הר'חו ב'ז'וק באו חנות אמתק'ס!

ה'ה בפזח'ס ה'פ'ס ו'הנז'ס ה'אלו א'הו א'חז א'אוז

הָיָה בַּפְּרָחִים הַיָּפִים וְהַנּוֹצֵצִים הָיְלֵל מִשְׁהוּ מִיָּחַד
מֵאֹד, וְיֵלֵי הַרְגֵּשׁ שְׂמֵחָה אֶמֶק בְּלֵיל. הוּא הַחֲלֵט לְקַחַת
מֵהֶם הַבְּיָתָה לְאִמָּא. הוּא יִצֵּעַ שְׂאוֹתֶם הֵיא תַנְאֵה אֶפְלֵו
יֹתֵר מֵאֲשֶׁר הַסִּכְרִי'וֹת

גְּבֻרַת גֶּרֶן לְקַחַת אֶת זֶר הַפְּרָחִים וּבִשְׁהִיא מִחִיבָת
וּמִזְמָמָת לְעִצְמָה הַנִּיחָה אֹתָם בְּהַלְעִרְטֵל הַמִּקְשֵׁט הָאֹהֶו
אֶלֶיָּה. זָנִי רָאֹה אֹתָם, וְהַפְסִי'ק לְזַעַצ בְּקִישׁ לְמַהֲחֹן שְׂחִכָּה
לֹא לְמַחֲרַת רִיק' בְּהֵר לֵא הַיָּתָה אֲצִוְהָ אֶל כָּה. שְׁלֵא מִזְכָּה
אֶת הַבְּהָה הַחֲבִיבָה אֶלֶיָּה. מִר גֶּרֶן הַנִּיחַ בִּצֵּד אֲרִמָּת
זִפִּים שְׂעִלֵּיהֶם אֲבֵד, וְהִצִּיעַ לְעֶבֶת לְרִכָּה אֶס הַיָּלְעִים אֶל
הָאוֹפֵנִים. נִרְאֶה הָיָה שְׂכֵל בְּנִי מִשְׁפַּחַת גֶּרֶן שְׂמֵחִים יֹתֵר
הַזֹּזוֹת לְפָרִיחִי אֶפְסוֹנִי הַגִּלִּי.

פֶּרֶק ו

סוף-סוף הגיע תורו של אלי לְהַצִּיג את הצהודה שלו
בְּשָׂמוֹ מִצָּצ'ס. הוא צמד לֵצִי שְׁלֵמָן המורה וְקָרָא בְּקוֹל
מִהֲדוּל שְׂאֵחֵי: "אלי גֵּרִין מִצָּדֵל יָלַד אֶפְסוֹנִי ג'לי." הוא הסביר
א"כ. זָרָע את אֶפְסוֹנִי הַגָּ'לִי וְאִיֵּךְ טִפֵּל בָּעֵץ. הוא תיאר מה
קרה בְּשִׁהְיָ צִמָּח. הוא הִבִּיא לַבִּתָּה בָּמָה מִהַפְּרִיחִים
הַיִּפְסִים, בִּקְבוּק מִשְׁרָף הַיָּלֵד בְּצִי שְׂבָלָס יוֹכְלוּ לְטָעֵם, וְחִמּוּנָה
שֶׁל יָלַד אֶפְסוֹנִי הַגָּ'לִי הַפּוֹרֵחַ.

בָּלָס מִחֲסֵאוֹ בַּיִם בְּשִׁמְלֵי סִיִּם לְהַצִּיג את צְהוּדָתוֹ
וְהַתְשֵׁה חֲזָרָה.

"רָעָא, וְמָה אָס אֶפְסוֹנִי הַגָּ'לִי? הַיָּלֵד לֹא הִצְמִיחַ
סִבְרִיּוֹת?" קָרָא אֶחָד מִחֲבֵרֵי לַבִּתָּה.

”לֹא, אָמַר אֱלֹהֵי הַצִּדִּיק. ”אֵין סִבָּרוֹת אֵין חוֹשֶׁה
שֶׁהַצִּדִּיק שֶׁלִּי נִבְשָׁלָה.”

אִרְסִי־לִרְמֵן פִּתְחֵה אֶת פִּי וְאָמַר, ”אֱלֹהֵי אֲבֹתַי יוֹצֵא
שָׂאֵן בְּחַמְסַת כְּזָה דָּבָר, יֵלֵךְ שֶׁל אֲפֹנִי גִּילִי. הִצְמַחְתָּ יֵלֵךְ
שׁוֹנֶה מִכֶּפֶר שְׂרָצִת. אֲבָל הוּא מֵיחֵד לֵאמֹר פְּחוּת הַבֶּס אֲבֹתַי
יוֹצֵא לִמָּחָה?”

אֱלֹהֵי הַדָּוָה. ”וְהִבֵּן, הוּא אָנֹכִי לְעָאט, ”הוּא בֵּית לְחַיִּי
וּמְקוֹם מִשְׁחָק לְיִלְדֵימִי. הוּא נוֹתֵן מִיֵּל טָעִים וּפְרִימִים יְפִים
שְׂמֵחִים אֲנֵשִׁים. אֵין מִנִּיחַ שֵׁשׁ יוֹתֵר מִצֶּרֶךְ. אֲחִית שְׂבָה
יֵלֵךְ נִבְדָּר יְכוֹל לְצַמֵּחַ.”

נכון! "אמר מר סילברמן, "אלו, אתה השקעת מאון
 בעבודה שלך, ולמדת הרבה. אני נותן לך זיון מאה!"

חיוך גדול הופיע על פני עלי

אלי שבח מאכזבתו בעלם אפוני הפ'לי, וחיוך גדול
 הופיע על פניו "תודה, מר סילברמן! וגם, אתה יוצא
 מה? אני תמיד יכול לקנות אפוני עלי בהחמרת."

בְּלֶס זְמַנְךָ, וְהִרְצֵנוּ לְעֵלְיֶיךָ אֶרֶץ וְלֵאמֹר אֶפְסֵי הַיָּלֵךְ הַמֵּאוֹד אִי־חָדָד

שָׁלוֹם.

~ סוּף ~

הוצאה מיוחדת מצ"ר רמת גן

כל היילד'ס רוז'ס בבל מאונס ליהיות אהובים, מטפחים ומקבלים. בהורים ובמורים, את זה בדיוק אנו רוז'ס להצניק להם. אנו רוז'ס שבלם, בולל היילד אנו היילדה, יכירו בכולותיהם והתרומה שהם יכולים לתתם לעולם שסבהם.

אכן, מה קורה בפועל ילד אנו מילח בצורך, אותרה מצריק. העולם הרחב, אנו אנו מסעל לעצמנו בצפיות הלמאדיות של מורו, הורו ומהריו? מה קורה בפועל הוא מרגיש שצאנו מסעל להשתנות למחריו לכתה, וללא משנה במה קשה הוא משתצל, והעצר רק הולך וצד?

זו החוויה שחווים ילד'ס המתמודדים עם לקויות למידה בגן דיסלקציה, דיסגרפיה, דיסקלקוליה או לקות אבד אחרת. לקויות אלו גורמות לקשי במשימות בגן קריאה, כתיבה, איות ומתמטיקה, שצאנו נראות מסבכות לילד'ס אחרים. הקשי משגש את יכלתו של היילד לקלט, להבין ולענות בדי להתקדם בלמודים.

מכל סוגי לקויות הלמידה, דיסלקציה היא הנפוצה ביותר. דיסלקציה היא מצב נוירולוגי תורשתי המשפיע על היכלת לקרא, לכתב, לאית ולעכל מידע כתוב. היא מצויה אצל תלמיד אחד מכל חמשה. כ-80% מהתלמידים הלומדים בחינוך מיוחד בתוצאה מלקויות למידה אונס על הקריטריונים של דיסלקציה. ילד'ס עם דיסלקציה הם הרבה מהריקים. הקשי שלהם להתמודד עם טקסט כתוב מסתב, מה

ב'ין שרמית הא'נטל'ענצ'ה ש'ל'הס הי'א ל'פחות ממ'צות א'ס
 ל'א ג'וה'ה מ'ב'ק' ומ'ב'ין ש'הס נ'חש'ס ל'ש'טות ל'מ'א
 א'פ'קט'ג'ות המ'ל'חות א'ה'ר ח'ר'הס ל'כ'ת'ה א'ב' ל'א
 א'ה'רס.

ה'ודות ל'התק'צ'מות מ'ש'מ'צות'ת ב'מ'ח'ק'ר ו'הט'נ'ל'ענ'ה,
 ז'ס'ל'ק'צ'ה, ש'ה'ת'ה ב'ע'ה'ר "ל'קות נ'ס'ת'ר'ת" א'נ'ה א'וד ב'ז'ו.
 ב'צ'ת א'נו מ'ה'נ'ס מ'ה' ז'ס'ל'ק'צ'ה, מ'ה'ס ה'ג'ור'מ'ס ל'מ'צ'ה
 ז'ה, ה'י'ב'ן ב'מ'ח' הי'א מ'ש'פ'ע'ה ו'ב'י'צ' נ'ת'ן ל'ט'ל' ב'ה.

י'ש'ן ז'ר'כ'ס ל'ש'ר א'ת י'כ'ל'ת ה'ק'ר'י'א'ה ו'ע'ה'וד ה'מ'י'צ'א ב'א'פ'ן
 א'י'נ'צ'ה'ז'ו'ל'י ל'מ'ת'מ'וד'ז'ס א'ס ז'ס'ל'ק'צ'ה ב'כ'ל ג'יל ש'ה'ו'א. א'ס
 ז'א'ת א'ה'ח'ון מ'ק'צ'ס י'ח'ז א'ס ה'ז'ר'כ'ה א'י'נט'ג'ס'ה'ית
 ו'מ'ה'ס'ס'ת ר'א'ות מ'ו'ה'ל'ס ל'א'ח'וד ה'ה'ז'ל'ח'ה ה'ע'ה'וד ב'ו'ת'ר
 ב'ס'י'ע' ל'ת'ל'מ'ז'ס ה'מ'ת'מ'וד'ז'ס א'ס ז'ס'ל'ק'צ'ה ל'ה'ז'ל'ח'
 ב'ל'מ'וד'ס. ל'י'ב'ן ח'י'ו'י ל'ז'ה'ות ז'ס'ל'ק'צ'ה ו'ל'ה'ת'ח'יל ל'ט'ל' ב'ה
 ל'פ'נ'י ש'ה'י'ע'ז מ'ת'ח'יל ל'ל'מ'ז ב'כ'ת'ה א'.

ל'מ'י'צ'א נ'וס'ל א'ל ה'ת'מ'וד'ז'ות א'ס ז'ס'ל'ק'צ'ה ו'ל'ק'ו'ות ל'מ'י'צ'ה
 א'ח'רות א'א'ל ב'ק'ר'ו ב'ע'ת'ר ק'ול ק'ור'א:

www.kolkoreh.org

ק'ר'א'ה נ'ע'מ'ה!